

[Film zeitgeist \(Duh vremena\) - Teorijska kritika](#) -

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 4 | Nivo: Fakultet dramskih umetnosti

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Film zeitgeist (Duh vremena) - Teorijska kritika**". Rad ima **4 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Филм Дух времена, теоријска критика

Појам културе у друштвеној теорији Карла Маркса (1818-1883) представља одређени ступањ развоја друштвене свести који настаје у зависности од ступња развоја производних снага. Једноставно речено, од начина на који људи стварају материјална добра за потребе друштва, зависи друштвена свест, надградња друштва: наука, уметност, философија и религија. Ово, материјалистичко становиште, у суштини занемарује културолошки приступ у објашњењу друштвених феномена. Сматрамо да је потребно, ради целовитијег сагледавања постојећег стања у култури, на нивоу друштва као целине, да у промишљање ових питања укључимо и приступ за који се залаже немачки филозоф и историчар, Вилхелм Дилтај (1833-1911). Он сматра да је историјски став нужен у духовним наукама за разлику од природног става који је својствен натуралистима, природним наукама. Дилтај каже „природу објашњавамо а човека разумевамо“. Он гради нову, херменеутичку методу сазнања која се ослања на феноменолошку методу немачког филозофа, Едмунда Хусерла (1859-1938). У свом делу Криза европске науке и трансцендентална феноменологија, Хусерл види корен кризе европске културе у томе што она занемарује посебну природу феномена културе и објашњава их природним, а не феноменилошким ставом. Овај став захтева враћања самим стварима као суштинама које се као феномени појављују у свести. Сматрамо да се феномени у култури не могу анализирати природно-научно, већ њихову суштину можемо тумачити, сагледавати, осветљавати херменеутичком методом. То је тумачење које полази од историчности, временитости и непоновљивости феномена који увек припадају одређеној култури, оној која доминира једном епохом у историји.

Оваква експликација полазног становишта је нужна да би се разумео феномен који разматрамо. Ради се о посебном филму „Дух времена“ који представља независан документарни филм чији су аутори, како каже „ентузијастички, вишегодишњи истраживачи, истински слободни научници, филозофи и видео уматници“. Поменути филм представља један целовити, историјски и научни поглед на свет као целину. Дакле, садржи у себи више делова који су често међусобно испреплетани. Анализира постојеће стање у свету, светску друштвену стварност коју вредносно квалификује као фундаменталну кризу, разоткрива узроке те кризе, пројектује њена решења у смислу превазилажења постојећег стања. На крају одређује задатак сваког појединца у циљу превазилажења постојећег стања. За ове ауторе задатак уметности је у промени друштвене стварности тако да човек престане да постоји као жртва репресивних финансијских, политичких и других великих и утицајних система.

Говорећи теоријским језиком идеја Венус је једна од утопија која открива пут бољег друштва за све људе. Потреба за утопијом постоји још од античког културног света, само што се ове утопије међусобно разликују обзиром да дух епохе којој припадају. Једна од првих утопија је Платонова (427-347 старе ере) визија идеалне државе коју он износи у свом дијалогу Држава или о Праведности. Основу праведности Платон налази у таквој друштвеној подели рада у којој би свако радио оно што одговара потребама

његове душе. Своју теорију друштва Платон заснива на психологији. Да ли је данас могућа једна таква теорија? Никако. Али не због тога што је човекова психологија другачија, већ због тога што живи у другачијем времену. И Томас Мор (1480-1535) у делу Утопија говори о социјалистичком друштву у коме би својина била заједничка, где не би било сиромаштва а самим тим ни злочина па ни казни. Поред Ж.Ж.Русоа (1712-1778) који сматра да земља није ничија а да су плодови са земље свачији и који се залагао против приватне својине и сматрао да је човек по природи добар а да га цивилизација баца у ропство, утопју поставља и К. Маркс у другој половини XIX века. Он се залаже за идеју одумирања државе и њене репресивне улоге и стварање људског друштва у коме би расподела била не према раду, већ према потребама. Његова утопија се назива комунизам. Ова идеја комунизма је била теоријско-политичка основа земаља у којима је успостављен социјализам који се показао неуспешним на историјском плану. Све земље некадашњег социјализма су данас у транзицији, односно поново успостављају капитализам. А у постојећем капитализму данас је криза какву човечанство у историји не памти.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI

NA SAJTU. ----- www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com